

«Ik heb nog niets gehad», antwoordde Alice eenigszins geraakt, «en dus kan ik niet *nog* wat nemen».

«Je hebt toch wel eens thee gedronken», zei de Hoedenmaker, «en dus kun je heel goed *nog* wat nemen».

«Niemand vroeg jou iets», zei Alice.

«Oho, wie wordt er nu persoonlijk?» vroeg de Hoedenmaker triomfantelijk.

Alice wist niet goed wat hierop te zeggen. Ze nam daarom wat thee en een boterham en zich tot den Zevenslaper wendende, vroeg ze nog eens: «Waarom woonden ze heel onder in een put?»

De Zevenslaper dacht weer eenige oogenblikken na en zei toen: «Het was een stroopput».

«Zoo iets bestaat er niet!» begon Alice boos, maar de Hoedenmaker en de Maartsche Haas gingen «Sst! sst!» roepen, terwijl de Zevenslaper knorrig opmerkte: «Als je niet beleefd kunt blijven, moet je zelf het verhaal maar uitmaken».

«Och neen, toe, ga voort!» zei Alice. «Ik zal je niet weer in de rede vallen. Er kan wel zoo'n put zijn».

«O zoo!» zei de Zevenslaper verontwaardigd. En toen vervolgde hij: «En deze drie zusjes dan moesten leeren putten, weet je —»

«Wat leerden ze putten vergetend wat ze beloofd».

«Stroop», zei de Zevenslaper, «maar even na te denken».

«Ik moet een schoon Hoedenmaker hier in, «laten opschuiven».

Terwijl hij dit zei schoof hij door den Zevenslaper. De Hoedenmaker nam de plaats van den Zevenslaper, maar zeer tegen haar zin, de plaats van de Maartsche Haas. De Hoedenmaker was de opschuiving profiteerde. De Maartsche Haas was verloren, daar de Maartsche Haas had omgegooid en al de Maartsche Haas gelopen.

Alice wou niet gaarne de plaats van de Maartsche Haas. Daarom begon ze heel voorzichtig dat niet goed. Waar putten ze water uit een stroopput?

«Men kan water uit een stroopput», zei de Hoedenmaker, «en dus zou Alice uit een stroopput kan koken».

«Maar ze waren *in* de put», zei de Zevenslaper, terwijl ze maar de laatste opmerking niet g